

ressò mont-roigenc

JOSEP FLORENCIO I TUTUSAUS, EL SEU AMOR A LA BICI, I UN REPÀS A LA SEVA VIDA PROFESSIONAL COM A CICLISTA

Miquel Anguera, “Beatet”

16-05-2023

El passat 27 d'abril, dijous, el mont-roigenc Josep Florencio i Tutusaus va fer un repàs a la seva vida professional, personal i el seu amor pel ciclisme, en una xerrada a la Casa de Cultura Agustí Sardà, convidat pel Centre d'Estudis Mont-roigencs.

Amb la família, molts amics, ciclistes i molta expectació, el Josep va fer un ampli repàs a la seva vida sempre lligada al ciclisme i, sobretot, el lligam entre ell i Mont-roig, repassant el naixement de la Peña Ciclista Mont-roig (1979), la construcció del velòdrom que du el seu nom des 1984, amb una sèrie de dades, dates, anècdotes i vivències (ordenades cronològicament), que van fer que una xerrada de vora 1,5 hores fos d'allò més amè, divertit, emocionant i que de cap manera es va fer llarga.

Professional entre el 1958 i 1972, el Josep fou un molt bon ciclista, home d'equip, treballador, fidel i abnegat (així el recordem els que, per l'edat, guardem a la memòria aquells anys de la nostra joventut). Tot i haver nascut a Vilafranca del Penedès, des que va aterrar a Mont-roig (la Montse en té la culpa) sempre s'ha considerat, i el considerem, un mont-roigenc més. Ell va fer créixer, i molt, l'amor per aquest esport de la bicicleta al nostre poble, essent un veritable referent de les nostres comarques, juntament amb el Jordi Mariné (Vinyols-Cambrils) i l'Àngel Ibáñez (Torredembarra), campions tots tres al Campionat d'Espanya de carretera, l'any 1968, seleccionats per Catalunya.

En Josep Florencio i el periodista Carles Ferran

Vista general de la Casa de Cultura

A la xerrada, en Josep va recordar moltes anècdotes i vivències: fou taxista a Reus una trentena d'anys, a tocar de la plaça de Prim. Qui anava a Reus, al centre, sempre passàvem a saludar-lo. Començà a anar en bicicleta (després de deixar el professionalisme), amb els seus fills Montseta, Núria i Joss a finals del anys 70 i es va anar trobant amb més gent (recordo que també amb mi i amb els meus nebots Joaquim i Anna) i, mica a mica, la colla es va fer més gran fins arribar a plantejar-nos de fundar la Peña Ciclista de Mont-roig, cosa que es va poder fer el 1979-1980. Fèiem 3 o 4 grups cada sortida (depenia de

quants érem, grans, mitjans i petits), però arribar a vora 140 persones cada sortida era molt habitual. Una gentada! Fèiem goig! Tots ens trobàvem per esmorzar junts. En Carles Ferran (l'amic periodista que l'acompanyà el passat 27 d'abril), també va recordar la Peña Ciclista Cambrils que també nasqué aquells anys, encapçalada pel seu amic i també gran professional, Jordi Mariné.

Una etapa important del Josep fou quan exercí d'entrenador al velòdrom (amb gent de Mont-roig i d'altres pobles) i ens va voler recordar una bona colla de ciclistes del poble que mostraren bona qualitat com l'Àngel Garcia "Joni", el Joaquim Font, el Juan Guillén, Josep M. Torres (a part dels seus fills, és clar...). També recordà els de la Junta de la Peña que vam ajudar-lo a la fundació de la Peña: son germà Antonio, l'esmentat Joni, el Paco Martínez, Josep M. Munté, Ximo Panisello, Josep Pujol, Salvador Toda, un servidor i els ja traspassats Ezequiel Ortiz, Pedro Sánchez i Josep M. Vernet.

També va recordar la divertida anècdota del "contraban" amb l'aigua del Carme en països sud-americans o bé les proves en bicicleta per entrar a treballar com acròbata en un circ... també la seva "Vespa" i com anava a entrenar amb la bici desmuntada. Potser la gesta més afectiva fou quan va fer un gran esprint, en entrar a Mont-roig en una cursa, per poder fer un petó a la seva núvia... en fi, unes molt curioses i divertides anècdotes.

No hi podia faltar parlar del velòdrom: no va parar de penjar-se de les orelles del president de la UCI (Unió Ciclista Internacional), Lluís Puig, fins aconseguir (amb l'ajut de l'Ajuntament) que es podés construir i acabar el 1984 (Tarragona també en té de velòdrom, construït també aquells anys, però València, Valladolid, Toledo, etc. que també en volien un, encara l'esperen...). També recordà els nervis quan, a punt d'acabar-se el termini de construcció, encara no estava acabat pels problemes d'aixecar el velòdrom i de l'empresa que abandonà els treballs, etc. El seu company periodista, Carles Ferran, li va preguntar si, durant la construcció del velòdrom, dormia allí mateix...

També va recordar que, a la inauguració, vingué el gran ciclista navarrès Miguel Indurain (1985), 5 cops campió del *Tour*, amb una gran festa al mes de maig, inclosos gegants i grallers, amb una gentada de casa i de fora que no es van voler perdre dita inauguració. També va recordar els problemes sobrevinguts quan en les primeres excavacions es van trobar restes romanes de ceràmica i taller del segle I i II de la nostra era que va fer endarrerir una colla de mesos l'obra i també la va encarir.

També parlà dels diferents campionats d'Espanya, celebrats al nostre velòdrom i els premis i trofeus aconseguits pels ciclistes de Mont-roig: la seva filla Núria n'obtingué 8, son germà Xavier 9 (també fou professional com son pare), el fill gran Joss 1, son cosí Albert Cabré 1, l'Alfonso Calderón 1 i el Toni Clua 6. També esmentà el rècord d'Espanya femení de l'hora i dels 3 quilòmetres de la Núria i del subcampionat obtingut pel nostre velòdrom amb el de Tomelloso, el mal tracte rebut allà, el desempat a Benicàssim, etc... També ens recordà que a Mont-roig es van celebrar dos campionats d'Espanya en pista, d'altres de Catalunya, de Tarragona... en fi, el nostre velòdrom ha estat, és i serà un referent de les comarques meridionals, sens dubte!

També recordà, ja jubilat, els mils i mils quilòmetres que ell i la seva dona Montserrat van anar recorrent, en autocaravana, seguint proves ciclistes d'arreu, com el Tour de França, la Vuelta, la Volta o el Giro, deixant molt clar que aquests seguidors són com una gran família que es troben en aquestes grans proves del calendari internacional.

En fi, com ja s'ha dit, fou una xerrada-col·loqui entre el Josep i tota la gent que el va voler acompanyar en aquesta trobada entre amics que va despertar força expectació, perquè, a Mont-roig, si vols parlar de ciclisme, inexorablement faràs cap al Josep Florencio i a la seva família. L'enhorabona, Josep, i moltes gràcies pel que has donat sense esperar res a canvi!!